

”مینی بچی - باپ دواران تمہیں جو سرشتی کی آد مذیہ آنت کی نالیج

ملی ہئے، اسی تہر بُڈی ہر رکتی ہو اِس لیٹی تہر ہو سؤدرشن چکرڈاری“

پرشن :- روح کو پاؤن بنانی کی لیٹی روحانی باپ کوئسا انجیکشن لگاتی ہئے؟

اُتر :- من مناویو کا۔ یہ انجیکشن روحانی باپ کی سواہ کوئی لگائے نہیں سکتا۔

باپ کھتی ہئے مینی بچی تہر مجھی یاد کرو۔ بس۔ یاد سین ہین آتما پاؤن بن جائینگی۔

اِسہر سنسکرت آد پڑھنی کی پی ضرورت نہیں ہئے۔ باپ تو ہندی ہر سیڈی شبدون ہر

سُناتی ہئے۔ روح کو جب یہ نہشچہ ہو جاتا ہئے کہ روحانی باپ ہمیں پاؤن بنانی کی

یُکتی بنائے رہی ہئے تو وکارون کو چورتی جاتی ہئے۔

اوم شانتی . اوم شانتی کا اُرت تو بچون کو سمجھایا ہئے۔ آتما اپنا پریچہ دیتی ہئے۔

میرا سوروپ شانت ہئے اُور میرا رھنی کا اُستان شانتی ڈام ہئے، جسکو پرمڈام، نرواٹ ڈام پی

کھا جاتا ہئے۔ باپ پی کھتی ہئے کہ دیہہ اُیمان چوڑ دیہی اُیمانی بنو، باپ کو یاد کرو۔ وہ

ہئے پنت پاؤن۔ یہہ کوئی پی نہیں جانتی کہ ہر آتما ہئے۔ یہان آئی ہئے پارت بجانی۔ اَب

ڈراما پورا ہوتا ہئے، واپس جانا ہئے، اِس لیٹی کھتی ہئے، مجھی یاد کرو تو تمھاری وکرم

وناش ہونگی۔ اِسکو ہین سنسکرت ہر کھتی ہئے من مناویو۔ باپ نین کوئی سنسکرت ہر نہیں

کھا ہئے۔ باپ تو اِس ہندی پاشا ہر سمجھاتی ہئے۔ جئسی گورنمینٹ کھتی ہئے، ایک ہین

ہندی پاشا ہونی چاہیٹی۔ باپ نین پی واسطو ہر ہندی ہر ہین سمجھایا ہئے۔ پرنٹو اِس سمیہ

اُنیک ڈرم، من، پنت ہونی کی کارٹ پاشائین پی اُنیک پرکار کی کر دی ہئے۔ سٹیگ ہر

اُتہی پاشائین ہوتی نہیں، جتنی یہان ہئے۔ گجرات ہر رھنی والون کی پاشا اَلگ۔ جو جس

گانو ہر رھتی ہئے، وہ وہان کی پاشا جانتی ہئے۔ اُنیک منش ہئے، اُنیک پاشائین ہئے۔ سٹیگ ہر

تو ایک ہین ڈرم، ایک ہین پاشا ٹی۔ اُپی تہر بچون کو سرشتی کی آد مذیہ آنت کی نالیج

بُڈی ہر ہئے، یہہ کوئی شاستر ہر نہیں ہئے۔ اُسا کوئی شاستر نہیں جسہر یہہ نالیج ہو۔ نہ

کلپ کی آیو کا ہین لکا ہوتا ہئے، نہ کسکو معلوم ہئے۔ سرشتی تو ایک ہین ہئے۔ سرشتی

کا چکر قرتا رھتا ہئے۔ نئین سین پُراٹی، پُراٹی سین قر نئین ہوتی ہئے، اِسکو ہین کھا جاتا

ہئے، سؤدرشن چکر۔ جسکو اِس چکر کا نالیج ہئے، اُسکو کھا جاتا ہئے سؤدرشن چکرڈاری۔

آتما کو گیان رھتا ہئے۔ یہہ سرشتی چکر کئسی قرتا ہئے، وہہ قر کرشن کو، وشنو کو

سؤدرشن چکر دی دیتی ہئے۔ اَب باپ سمجھاتی ہئے، اُنھون کو تو نالیج ٹی نہیں۔ سرشتی

کی آد مذیہ آنت کا نالیج باپ ہین دیتی ہئے۔ یہہ ہئے سؤدرشن چکر۔ باقی کوئی ہنسا کی

بات نہیں، جس سین گلا کت جاتی۔ یہہ سپ جوٹ لک دیٹا ہئے۔ یہہ نالیج باپ کی سواہ

کوئی منش ماتر دی نہ سکی۔ منش کو کپی پجوان کھہ نہیں سکتی، جب کہ برہما وشنو

شنکر کو پی دیوتا کھا جاتا ہئے۔ جو باپ کی مہما ہئے، وہہ دیوتائون کی پی نہیں۔

باپ تو راج یوگ سکاء رہی ہئے۔ اُتسی نہیں کھینگی بچون کی پی وہی مہما ہئے، جو

باپ کی ہئے۔ بچی قر پی پُرنجر لبتی ہئے، باپ تو پُرنجر ہر نہیں آتی ہئے۔ بچی، باپ

ڪو ياد ڪرتي هئ. اونچي تي اونچا هئ پڳوان، وه سدا پاون هئ. بچي پاون بن ڦر پنت
 بنتي هئ. باپ تو هئ هين پاون. باپ ڪا ورثا پي ضرور چاهيئي، بچون ڪو. ايڪو تو مڪتي
 چاهيئي دوسرا جيون مڪتي چاهيئي. شانتني ڌام ڪو مڪتي، سڪڌام ڪو جيون مڪتي
 ڪها جاتا هئ. مڪتي تو سڀڪو ملتي هئ. جيون مڪتي، جو پڙهينگي اُنڪو ملينگي. ڀارت
 ۾ بروبر جيون مڪتي ٿي، باقي سڀ اِتنِي مڪتي ڌام ۾ ٿي. ستيگ ۾ صرف ايڪو هين ڀارت
 ڪنڊ ٿا. لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه ٿا. بابا نين سمجهايا هئ، لڪشمي نارائڻ ڪي مندر سڀ
 سين جاستي بناتي هئ. بر لا آڌ جو مندر بناتي هئ، وه يهه نهين جانتِي ڪ لڪشمي نارائڻ
 ڪو يهه بادشاهي ڪهان سين ملي، ڪتنا سميه راجيه ڪيئا. ڦر ڪهان چلي گئي، ڪڇ پي
 نهين جانتِي. تو جئسي گڏيون ڪي پوجا هوئي نان، اِسڪو ڪها جاتا هئ، پڙتي. آڀيهين
 پوجيه ڦر آڀيهين پوجاري. پوجيه اوڙ پوجاري ۾ بهت فرق هئ، اُنڪا پي آرٿ هونگا نان.
 پنت اُنڪو ڪها جاتا هئ، جو وڪاري هئ. ڪروڌي ڪو پنت نهين ڪهينگي، جو وڪار ۾
 جاتي هئ اُنڪو پنت ڪها جاتا هئ. اِس سميه تمڪو گيان اَمبرت ملتا هئ. گيان ڪا ساگر
 هئ هين ايڪو باپ. بابا نين سمجهايا هئ يهه ڀارت هين ستوپرڌان اونچ تي اونچ ٿا، آڀي
 تموپرڌان هئ، يهه تمهاري ٻڌي ۾ هئ. يهان ڪوئي راجائي تو هئ نهين. يهه هئ هين
 پرڄا ڪا پرڄا پر راجيه. ستيگ ۾ بهت ٿوري هوتي هئ، آڀي تو ڪتني هئ. وناش ڪي
 تياريان پي هوتي هئ. دهلي پرستان تو بننا هين هئ. پرنٽو يهه ڪوئي جانتِي نهين هئ.
 وه تو سمجهتي هئ، يهه نيُو دهلي هئ. اِس پُراڻي دنيا ڪو پلٽائي والا ڪوئن هئ! يهه
 ڪسڪو پتا نهين هئ. ڪوئي شاستر ۾ پي نهين هئ. سمجهائي والا ايڪو هين باپ هئ. آڀي
 تم بچي نئين دنيا ڪي ليئي تياري ڪر رهي هو. ڪوڙي سين هيري مثل بن رهي هو. ڀارت
 ڪتنا سالونٽ ٿا، دوسرا ڪوئي ڌرم نهين ٿا. آڀي تو اُنِيڪ ڌرم هئ. اَب رحمڊل باپ ڪو ياد
 ڪرتي هئ. ڀارت سڪڌام ٿا، يهه پوڻ گئي هئ. اَب تو ڀارت ڪا ڪيا حال هئ. نهين تو ڀارت
 هيون ٿا. باپ ڪا جنر اسٽان هئ نان. تو ڊراما اُنوسار اُنڪو ترس آ جاتا هئ. ڀارت تو
 پراچين ديش هئ. ڪهتي پي هئ بروبر ڪرائيسٽ سين تين هزار ورش پهلي ڀارت سورڳ
 ٿا اوڙ ڪوئي ڌرم نهين ٿا. آڀي يهه ڀارت بلڪل پت آڪر پرا هئ. گاتي تو هئ ڀارت همارا
 ديش سڀ سين اونچ ٿا. نام هين ٿا هيون، سورڳ. ڀارت ڪي مهما ڪا پي ڪوئي ڪو پتا
 نهين هئ. باپ هين آڪر ڀارت ڪي ڪهاڻي سمجهاتي هئ. ڀارت ڪي ڪهاڻي معنيٰ دنيا
 ڪي، اِسڪو ستيه نارائڻ ڪي ڪهاڻي ڪها جاتا هئ. باپ هين بئڻ سمجهاتي هئ پوري
 پانچ هزار ورش پهلي ڀارت ۾ لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه ٿا، جنهن ڪي چتر پي هئ. پرنٽو
 اُنهن ڪو يهه راجيه ڪئسي ملا؟ ستيگ ڪي آڱي ڪيا ٿا؟ سنگر ڪي آڱي ڪيا ٿا؟
 ڪلهيگ. يهه هئ سنگر يگ. جسپر باپ ڪو آنا پرتا هئ ڪيونڪ جب پُراڻي دنيا ڪو نيان
 بنانا هو تيي مجهي آنا پرتا هئ پنت دنيا ڪو پاون بنائي. ميري ليئي ڦر ڪهه ديئا هئ،
 سرووياپي. يگي يگي آنا هئ، تو منش هين مونجهه گئي هئ. سنگر يگ ڪو صرف تم
 جانتِي هو. تم ڪوئن هو بورڊ پر لڪا هوئا هئ پرڄا پتا برهماڪمار ڪماري. برهما ڪا باپ

ڪوئن؟ شو، اونچ تي اونچ. پيڇي هئ برهما ڦر برهما دواران رچنا هوتي هئ. پرچاپتا تو ضرور برهما ڪو هين ڪها جاتا هئ. شو ڪو پرچاپتا نهين ڪهينگي. شو سڀي آتمائون ڪا نراڪار باپ هئ. ڦر يهان آڪر پرچاپتا برهما دواران آڏاپت ڪرتي هئ. باپ سمجھاتي هئ مئن نين اسر پرويش ڪيئا هئ. اُن دواران ٿم مُڪ وٺسولي برهمڻ بني هو. برهما دواران هين ٽمڪو برهمڻ بناء ڦر ديوتا بناتا هون. ٿم هين برهمڻ، ڪٽري، وٽش، شوڏر بني هو، آب ڦر شوڏر سين برهمڻ بنانا پري. ٿم آڪر برهما ڪي بچي بني هو. برهما ڪسڪا بچا؟ برهما ڪي باپ ڪا ڪوئي نام هئ؟ وه هئ شو نراڪار باپ. وه آڪر انڀر پرويش ڪر آڏاپت ڪرتي هئ، مُڪ وٺسولي بناتي هئ. باپ ڪهتي هئ، مئن انڪي بهت جنمون ڪي آنت ۾ پرويش ڪرتا هون. يه همارا بن جاتا هئ، سنڀاس ڌارڻ ڪرتي هئ. ڪسڪا سنڀاس؟ پانچ وڪارون ڪا. گهر بار چورني ڪي درڪار نهين. گرھست وهنوار ۾ رهتي پوٽر رهنا هئ. مام ايڪم ياد ڪرو تو تمھاري وڪرم وٺاش هو جائينگي. يهي يوگ هئ، جس سين ڪاڊ نڪل جاتي هئ اوڙ ٿم ستوپرڌان بن جاتي هو. پڄتي ۾ تو پل ڪٽني پي گنگا اِشان ڪري، جپ تب آڊ ڪري، نيڇي اُٿرنا ضرور هئ. ستوپرڌان ٿي آب ٽموپرڌان هئ ڦر ستوپرڌان ڪئسي بنين؟ سو سواءِ باپ ڪي ڪوئي راستا بتاءِ نه سڪي. باپ تو بلڪل هين سهج ريت بناتي هئ مام ايڪم ياد ڪرو. يه آتمائون سين بات ڪرتي هئ. ڪوئي گجراتيون وا سنڌيون سين بات نهين ڪرتي، يه هئ هين روحاني گيان. شاسترون ۾ هئ جسماني گيان. روح ڪو هين گيان چاهيئي، روح هين پنت بنا هئ، اُنڪو هين روحاني انجڪشن چاهيئي. باپ ڪو ڪها جاتا هئ، روحاني اوناڻي سرجن. وه آڪر اپنا پريڇي ديتي هئ ڪ مئن تمھارا روحاني سرجن هون. تمھاري آتما پنت هوني ڪي ڪارڻ شرير پي روڳي هو گيا هئ. اِس سميه ڀارتواسي ٿتا ساري دنيا نرڪواسي هئ، ڦر سورڳواسي ڪئسي بن سڪتي هئ، سو باپ سمجھاتي هئ. باپ ڪهتي هئ مئن هين آڪر سڀ بچون ڪو سورڳواسي بناتا هون. ٿم پي سمجھتي هو، بروبر هر نرڪواسي ٿي. ڪلهيگ ڪو نرڪ ڪها جاتا هئ. آب نرڪ ڪا پي آنت هئ. ڀارتواسي اِس سميه رڙو نرڪ ۾ پري هئ، اِسڪو ساورنٽي پي نهين ڪهينگي. لڙتي جهڙتي رهتي هئ. آب باپ سورڳ ۾ لي جاني لائق بناتي هئ، تو اُنڪا ماننا چاهيئي. اپني ڌرم شاستر ڪو پي نهين جانتِي هئ، باپ ڪو هين نهين جانتِي.

باپ ڪهتي هئ مئن نين ٽمڪو پنت سين پاون بنايا ٿا نه ڪ شري ڪرشن نين. ڪرشن تو پاون نمبرون ٿا، اُنڪو ڪهتي پي هئ شام سندر. ڪرشن ڪي آتما پُرنجنر ليتي ليتي آب شام بني هئ. ڪام چتا پر بئن ڪالي بني هئ. جڳت اَمبا ڪو ڪالي ڪيون ڊڪاتي هئ؟ يه ڪوئي نهين جانتِي هئ. جئسي ڪرشن ڪو ڪالا ڊڪايا هئ وئسي جڳت اَمبا ڪو پي ڪالا ڊڪاتي هئ. آب ٿم ڪالي هو ڦر سندر بنتي هو. ٿم سمجھاءِ سڪتي هو ڀارت بهت سندر ٿا. سندرنا ديڪني هو تو اجمير ۾ ديڪو. سورڳ ۾ سوني هيري ڪي محل ٿي. اُپي تو

پتر پتر ڪي هئ، سڀ ٽمپوڙان هئ. تو بچي جانتِي هئ شو بابا، برهما دادا دونو اڪني هئ، اِس ليئي ڪهتي هئ باپ دادا. ورثا شو بابا سين ملتا هئ. اَگر دادا سين ڪهينگي تو باقي شو ڪي پاس ڪيا هئ؟ ورثا شو بابا سين ملتا هئ، برهما دواران. برهما دواران وشنوڙي ڪي استاپنا. آبي تو راوڻ راجيه هئ سواءِ تمهاري سڀ نر ڪواسي هئ. تم آبي سنگر پر هو. آبي پنت سين پاون بن رهي هو ڦر وشو ڪي مالڪ بن جائينگي. يهه ڪوئي منش نهين پڙهائي هئ. تمکو مرلي ڪوئن سُناتي هئ؟ شو بابا. پر مڌار سين آتي هئ، پُراڻي دنيا، پُراڻي شير ۾. ڪوئي ڪو نشچيه هو جائِي تو ڦر باپ سين ملني ڪي سواءِ ره نه سڪي. ڪهي ڪ پهلِي بيحد ڪي باپ ڪو تو ملين، نهر نهين سڪينگي. ڪهينگي، بيحد ڪا باپ جو سورڳ ڪا مالڪ بناتي هئ، اُنڪي پاس همکو ڦوڙن لي چلو. ديڪين تو سهين. شو بابا ڪا رت ڪوئسا هئ. وو لوگ پي گهوڙي ڪو شرننگهاري هئ. پتڪا، نشاني رڪتي هئ. وه رت ٿا محمد ڪا، جس نين ڌرم استاپن ڪيئا. ڀارتواسي ڦر بئل ڪو تلڪ دي، مندر ۾ رڪتي هئ. سمجهتي هئ، اِس پر شو ڪي سوارِي هوئي. اَب بئل پر تو نه شو ڪي، نه شڪر ڪي سوارِي هئ. ڪچ پي سمجهتي نهين. شو نراڪار هئ وه ڪئسي سوارِي ڪرينگي. ٿانگين چاهيئي جو بئل پر بئڻ سڪي. يهه هئ اَنڌرڌا. اُچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنڱهه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

- (1) باپ سين جو گيان اَمبرت ملتا هئ، اُس اَمبرت ڪو پينا اوڙ پلانا هئ. پوجاري سين پوجيه بنني ڪي ليئي وڪارون ڪا تياڳ ڪرنا هئ.
- (2) باپ جو سورڳ ۾ جاني ڪي لائق بناءِ رهي هئ، اُنڪي هر بات مانني هئ، پورا نشچيه ٻڌي بننا هئ.

وردان - پاورفل بريك دواران ورداني روپ سين شيوا ڪرني والي

لائيت مائيت هائوس پو

ورداني روپ سين شيوا ڪرني ڪي ليئي پهلِي سِير ۾ شڌ سنڪلپ چاهيئي ٿا اَنيه سنڪلپون ڪو سيڪنڊ ۾ ڪنٽرول ڪرني ڪا وشيش آڀياس چاهيئي. سارا دن شڌ سنڪلپون ڪي ساگر ۾ لهراتي رهو اوڙ جس سميه چاهي شڌ سنڪلپون ڪي ساگر ڪي ٽلي ۾ جاکر سائلينس سوروپ هو جائو، اِسڪي ليئي بريك پاورفل هو سنڪلپون پر پورا ڪنٽرول هو اوڙ ٻڌي و سنسڪار پر پورا اڌڪار هو تب لائيت مائيت هائوس بن ورداني روپ سين شيوا ڪر سڪينگي.

سلوگن - سنڪلپ، سميه اوڙ بول ڪي اِيڪانامي ڪرو تو بابا ڪي مدد ڪو

ڪڇ ڪر سڪينگي.